

Oğlan ve Su Sıçanı

Çınar BİBER

Ođlan ve Su Sıçanı

Çınar BİBER

Sam parlak sarı yağmur çizmelerini giydi ve ayak parmaklarını kıpırdattı. Bugün özel bir gündü. Evinin yakınındaki dereyi onarmaya yardım edecekti. Yeşil kapüşonlusu sıcacık ve rahattı. Annesi onu arabayla patikadan aşağı götürdü. "İyi eğlenceler, benim küçük yardımcım," dedi gülümseyerek. Sam bez sırt çantasını kaptı ve el sallayarak vedalaştı.

Derede, geniş kenarlı hasır şapkalı uzun boylu bir adam bekliyordu. "Merhaba, Sam! Ben Ravi," dedi. Zeytin yeşili iş ceketinin büyük cepleri vardı ve belinde bir alet kemeri asılıydı. "Nehir kıyısı projemize hoş geldin." Sam etrafına bakındı. Dere usulca şırıldıyor, bitkiler esintide sallanıyordu. "Bugün ne yapıyoruz?" diye sordu Sam.

"Kıyı boyunca yeni yeşillikler dikeyoruz," dedi Ravi. Sam'e küçük yeşil filizlerle dolu bir tepsi gösterdi. "Bu bitkiler sık ve güçlü büyüyecek. Burada yaşayan hayvanlara yardım ediyorlar." Sam başını salladı. Not defterini çıkardı ve derenin hızlı bir taslağını çizdi. "Ne tür hayvanlar?" diye sordu. Ravi gülümsedi. "Göreceksin. Hadi işe koyulalım."

Ravi, Sam'e küçük bir mala uzattı. "Önce küçük bir çukur kazıyoruz," dedi. Sam malayı yumuşak toprağa bastırdı. Toprak toprak ve taze kokuyordu. Bir bitkiyi çukura yerleştirdi ve etrafındaki toprağı hafifçe bastırdı. "Aferin!" dedi Ravi. "Artık kökler derinlere uzayabilir." Sam'in aralıklı dişli gülümsemesi parladı. Bir çukur daha kazdı, bir daha.

Sam dikerken uzun otların arasında bir hışırtı duydu. Donakaldı. Su kenarında küçük bir şey hareket ediyordu. "Ravi, bak!" diye fısıldadı. Ravi yanına çömeldi. "Bu bir su sıçanı," dedi yumuşak bir sesle. "Onun adı Pip. Burada, nehir kıyısında yaşıyor." Sam'in koyu kahverengi gözleri kocaman açıldı. Daha önce hiç su sıçanı görmemişti.

Pip'in parlak kestane kahverengi t yleri ve minik yuvarlak kulakları vardı. Uzun bıyıkları yeşil bir sapı kemirirken seğıirdi. "Çok tatlı!" diye fısıldadı Sam. Ravi başını salladı. "Su sıçanları utangaçtır. Saklanmak için sık bitkilere ihtiyaç duyarlar. Onlar olmadan korkarlar ve kendilerini açıkta hissederler." Sam, Pip'in bir yaprak k mesinin altına fırladığını izledi. K çük kahverengi bir g lge gibi kayboldu.

"Neden bu kadar çok bitkiye ihtiyaçları var?" diye sordu Sam. Ravi dereyi işaret etti. "Bitkiler sıçanlara yiyecek ve siper sağlar. Ayrıca kıyıyı bir arada tutarlar. Yağmur yağdığında kökler toprağın sürüklenip gitmesini engeller." Sam defterine yazdı: Bitkiler = güvenli yuvalar. Kıyı boyunca çıplak lekeleri gördü. "Yani Pip'e yardım ediyoruz?" diye sordu. "Aynen," dedi Ravi.

Sam bütün sabah çok çalıştı. Sıra sıra yeşil filizler dikti. Sarı çizmeleri çamurlandı ama aldırmadı. Annesi fotoğraf makinesiyle geldi. "Vay canına, şuna bak!" dedi. Sam'in dikerken bir fotoğrafını çekti. "Bir su sıçanı gördüm!" dedi Sam ona. "Onun adı Pip." Annesi gülümsedi. "Bu harika, Sam."

Öğle yemeğinden sonra Ravi, Sam'e kıyının çıplak olduğu bir yeri gösterdi. "En çok yardıma ihtiyaç duyduğumuz yer burası," dedi. "Bitkiler eksik olduğunda sıçanların saklanacak yeri olmaz." Sam boş çamura baktı. Pip'in saklanmaya çalışıp da siper bulamadığını hayal etti. "Önce buraya dikelim," dedi. Ravi başını salladı. "İyi düşündün, Sam."

Sam ve Ravi yan yana dikti. Sam'in küçük elleri hızlı çalışıyordu. Her bitkiyi yerine bastırdı. "Bunlar uzun ve sık büyüyecek," dedi Ravi. "Yakında Pip'in bütün kıyı boyunca güvenli bir patikası olacak." Sam sırttı. Pip'in yaprakların altında gizli bir otoyolu olması fikri hoşuna gitti. Daha hızlı dikti, küçük bir melodi mırıldandı.

Aniden Sam, Pip'i yeniden gördü. Yeni bir bitkinin arkasından dışarı baktı. Küçük koyu gözleri onu izliyordu. Sam nefesini tuttu. Pip küt burnunu kıpırdattı ve bir yapraktan küçük bir ısırık aldı. Sonra taze bitkilerin sırasını izleyerek kıyı boyunca koşturdu. "Onları kullanıyor!" diye fısıldadı Sam. Ravi başını salladı. "Şimdiden yardımcı oluyorlar."

Sam göğsünde sıcak bir parıltı hissetti. "Yani yeşillik diktiğimizde Pip'i ve ailesini koruyor muyuz?" diye sordu. "Evet," dedi Ravi. "Sağlıklı bitki örtüsü suyu temiz ve kıyıyı güçlü tutar. Yaban hayatı için bir kalkan gibidir." Sam sıra sıra küçük bitkilere baktı. Şimdi küçük görünüyorlardı ama büyüyeceklerini biliyordu. "Daha fazla yardım etmek istiyorum," dedi.

Ravi, Sam'e bir sulama kabı uzattı. "Sulamak yerleşmelerine yardımcı olur," dedi. Sam her bitkinin etrafına dikkatlice su döktü. Toprak koyulaştı ve zenginleşti. Annesi bir fotoğraf daha çekti. "Sen gerçek bir nehir kıyısı koruyucususun," dedi. Sam dimdik durdu. Gurur duydu. Pip ve derenin bütün canlıları için bir fark yaratmıştı.

Güneş batmaya başlarken Ravi aletlerini topladı. "Bugün harika bir iş çıkardın, Sam," dedi. "İstediğin zaman geri gel. Bitkilerin kontrol edilmesi gerekecek." Sam hevesle başını salladı. "Geleceğim!" Dereye son bir kez baktı. Pip'i göremedi ama sık yeşil yaprakların arasında güvende olduğunu biliyordu. Bu onu mutlu etti.

Eve dönerken Sam su sıçanları ve bitkiler hakkında durmadan konuştu. Annesi dinledi ve gülümsedi. "Bugün çok şey öğrendin," dedi. Sam başını salladı. "Bitkiler hayvanlar için küçük evler gibidir," dedi. "Ve biz onların büyümesine yardım edebiliriz." Annesi elini sıktı. "Bu büyük bir fikir, Sam." O da aralıklı dişleriyle sırıttı.

O gece Sam defterine Pip'in bir resmini çizdi. Yazdı: Sağlıklı bitkiler = mutlu sıçanlar. Dereyi ve küçük kahverengi sıçanı düşündü. Geri döneceğini biliyordu. Bitkilere özen göstermek, arkadaşlara özen göstermek gibiydi. Ve Sam nehir kıyısının bir arkadaşı olmaktan gurur duyuyordu.